

Ude i naturen vil det være næsten umuligt at indfange et sådant undsluppet rovdyr, og ejeren af reviret vil i praksis ikke have anden udvej end at dræbe dette.

Forhindres han i dette som følge af, at rovdyret skal beskyttes som husdyr i en lang periode, vil dette være ensbetydende med, at hele reviret tømmes for alt småvildt, specielt fasaner og harer, og dette uden at han skal have adgang til erstatning.

Vi tillader os derfor så indestændigt som muligt at henstille til Dem, udvalget og rigsdagen:

- 1) at fristen efter lovforslagets § 1 ikke under nogen omstændighed forlænges ud over forslaget 1 måned,
- 2) at der i loven indføres bestemmelser om, at ejeren af undslupne rovdyr ifalder erstatningsansvar for skade, som disse rovdyr udøver på anden mands vildtbestand.

Ansvar for, at sådanne farlige rovdyr undslipper og gør skade, må dog naturligt placeres på ejeren, der lader dem undslippe.

København, den 2. februar 1953.

På Dansk Jagtforenings vegne.

Deres ærbødige

K. S c h a c k.
